

1 euro per pakje, in het beste geval

* Het Belang van Limburg/Genk, Het Belang van Limburg/Zuid-West, Het Belang van Limburg/Oost, Het Belang van Limburg/Hasselt, Het Belang van Limburg/Noord, Het Belang van Limburg/West

Eén euro per pakje. Dat krijgt de chauffeur om onze pakjes te leveren. Daarmee moet hij wel zijn bestelbusje, de brandstof, zijn verzekeringen en zelfs uniform mee betalen. De chauffeur is een van de vele zelfstandige onderaannemers van PostNL.

Belt de pakjesbezorger bij u ook al wel eens wanneer u niet thuis bent? Dan is de pakjesbezorger naar u gereden voor niets. Het pakje wordt naar een ophaalpunt gebracht en de chauffeur zal voor zijn diensten 0 euro krijgen. Dat is al een eerste vaststelling. Ben je wel thuis om je pakje in ontvangst te nemen? Dan verdient de bezorger in het beste geval 1 euro. "De bezorgers staan onderaan de ladder", zegt transporteconoom Roel Gevaers (UAntwerpen). "Waar ze vroeger nog een drie euro per pakje kregen, is er nu sprake van 1 euro. Ze krijgen ook nog een vergoeding van 50 tot 70 euro als ze aan hun ronde beginnen."

Hoeveel pakjes een chauffeur op één dag kan rondbrengen? "Dat verschilt enorm. Op de piekmomenten tussen oktober en midden januari kan dat tot bijna 500 oplopen. Op kalme momenten is dat tussen de 150 en 200", zegt Erik Maes van de socialistische vakbond die de situatie rond de pakjesdiensten nauw opvolgt. Met dat geld moeten ze al hun kosten betalen: bestelwagen, brandstof, verzekeringen, sociale bijdragen, parkeerboetes en hun uniform. Zelfs het bedrijfslogo op een bestelbusje laten spuiten, is voor eigen rekening.

Wurgcontracten

Boven de chauffeur staat meestal een onderaannemer die wel een rechtstreeks contract heeft met PostNL. "Vaak wordt een chauffeur eigenlijk gedwongen om minstens vier rondes van elk 200 pakjes op zich te nemen. Zelfs als die 10 uur lang zonder stoppen één pakje per drie minuten levert, is het niet mogelijk om meerdere rondes te doen. Dus die mensen gaan op zoek naar andere chauffeurs om die rondes te kunnen doen", zegt Maes.

Onder andere Fouad is zo'n voormalige onderaannemer van PostNL. "Toen ik begon, kon je nog een deftige boterham verdienen. We kregen 2,3 tot 3 euro per pakje. Mijn bedrijfje groeide, ik investeerde en stelde op de duur dertien andere chauffeurs te werk. Maar stelselmatig bleken we vast te zitten aan wurgcontracten." Telkens opnieuw werden de contracten met Fouads bedrijf heronderhandeld. Over elke eurocent werd gediscussieerd. "Je hebt geen keuze, je moet daarin meegaan, foefelen of failliet gaan."

Ondertussen ligt de prijs voor de onderaannemer op 1,09 euro per pakje, weet Maes. De vakbond berekende dat zo'n bedrijfje met verschillende chauffeurs 67.000 euro per maand verdient. "Maar hij had ook 70.000 euro aan kosten die maand. De onderaannemer die wij gevolgd hebben, moest op het einde van de rit dus opleggen."

Geen overzicht meer

Veel onderaannemers begonnen zoals Fouad als chauffeur, maar beheren op de duur een netwerk van chauffeurs. Die op hun beurt ook weer een netwerk uitbouwen. En er zijn ook onderaannemers die het systeem misbruiken en hun personeel ronduit uitbuiten. Dat PostNL er ook geen overzicht over heeft, is dan ook een doorn in het oog van het gerecht. Dat viseert daarom nu het management en niet de onderaannemers. "Er zijn heel wat onwettigheden en de situatie verbetert niet. Het management heeft een systeem geïnstalleerd waardoor ze geen enkele verantwoordelijkheid moeten nemen", klonk het bij het parket.

Hoeveel een pakje in werkelijkheid zou moeten kosten? "Wij berekende dat een pakje eigenlijk 3,5 euro zou moeten opleveren om break-even te zijn. Als een chauffeur eraan wil verdienen, moet de prijs daar al boven liggen. Drie keer zoveel dus als wat nu het geval is."

Nina Bernaerts

Copyright © 2022 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden